

ראש השנה לד

תנו רבנן:

מנין שבשופר - תלמוד לומר (ויקרא כה) והעבירת שופר תרועה, אין לי אלא ביובל, בראש השנה מנין?
תלמוד לומר כהשם השביעי, שאין תלמוד לומר כהשם השביעי, ומה תלמוד לומר כהשם השביעי - שיהיו
כל תרועות של חדש שביעי זה כזה.

ומנין שפשוטה לפנייה - תלמוד לומר והעבירת שופר תרועה. ומנין שפשוטה לאחרייה - תלמוד לומר
תעבירו שופר. ואין לי אלא ביובל, בראש השנה מנין - תלמוד לומר כהשם השביעי, שאין תלמוד לומר
כהשם השביעי, ומה תלמוד לומר כהשם השביעי שיהיו כל תרועות החדש השביעי זה - כזה.

ומנין לשלש של שלש שלש - תלמוד לומר והעבירת שופר תרועה, סכתון זכרון תרועה, יום תרועה יהיה
זכאי.

ומנין ליתן את האמור של זה בזה ושל זה בזה - תלמוד לומר שביעי שביעי לגזירה שוה.
הא כיצד (איך תוקעים)? שלש שהן תשע. שיעור תקיעה כתרועה, שיעור תרועה כשלשה שברים.

קושי על הברייתא: האי תנא, מעיקרא מייתי לה בהיקישא, והשתא מייתי לה בגזירה שוה?
תירוצ: הכי קאמר: אי לאו גזירה שוה - הוה מייתינא לה בהיקישא, השתא דאתיא גזירה
שוה - היקישא לא צריך.

דעה תנאית אחרת שלומדת הלכות שופר ממקום אחר: והאי תנא מייתי לה בגזירה שוה ממדבר, דתניא:
הצורך התקיעה ותרועה: (במדבר י) ותקעתם תרועה - תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה. אתה אומר
תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה, או אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא? כשהוא אומר (במדבר י)
וכהקף את הקף תקעו ואי תריעו - הוי אומר: תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה.

ומנין שפשוטה לפנייה - תלמוד לומר (במדבר י) ותקעתם תרועה,
ומנין שפשוטה לאחרייה - 1. תלמוד לומר (במדבר י) תרועה יתקעו.
2. רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר ותקעתם תרועה שנית, שאין
תלמוד לומר שנית, ומה תלמוד לומר שנית - זה בנה אב: שכל מקום שנאמר תרועה - תהא תקיעה שניה לה.

אין לי אלא במדבר, בראש השנה מנין - תלמוד לומר תרועה תרועה לגזירה שוה.
ושלש תרועות נאמרו בראש השנה: (ויקרא כג) סכתון זכרון תרועה, (במדבר כט) יום תרועה, (ויקרא
כה) והעבירת שופר תרועה. ושתי תקיעות לכל אחת ואחת.
מצינו למדין: שלש תרועות ושש תקיעות נאמרו בראש השנה,

רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: אחת מדברי תורה, ושתיים מדברי סופרים	תנא קמא - שתיים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים	
מדברי תורה	מדברי תורה	<u>סכתון זכרון תרועה</u>
לתלמודו הוא בא	מדברי תורה	<u>והעבירת שופר תרועה</u>
לתלמודו הוא בא	לתלמודו הוא בא	<u>יום תרועה יהיה זכאי</u>

שאלה על הברייתא: מאי לתלמודו הוא בא?
תשובה: מיבעי: ביום ולא בלילה.

קושץ: ואידך (אין לי אלא במדבר, בראש השנה מנין - תלמוד לומר תרועה תרועה לגזירה שוה):
שוה: ביום ולא בלילה מנא ליה?
תירוצ: נפקא ליה מ**כיום הכפריים**.

קושץ: אי **מכיום הכפריים** יליף - נגמור נמי מיניה לפשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה!
(כמו הברייתא הראשונה ולא מהמדבר)
תירוצ: והעבירת תעבירו - לא משמע להו.
קושץ: אלא מאי דרשי בהו?

תירוץ: **וועברות** - כדרב מתנא, דאמר רב מתנא: **וועברות** - דרך העברתו, **תעבירו** דקאמר רחמנא נעבריה ביד.
התייחסותו של התנא האחר לשתי ההלכות שדרש **מוועברות תעבירו**: אידך, דרב מתנא מדשני בדיבוריה (**וועברות** במקום תתקעו). תעבירו ביד - לא מצית אמרת, דגמר **עבריה עבריה** ממשה, כתיב הכא **וועברות שופר תרועה**, וכתיב התם (שמות לו) **ויצו משה ויעבירו קול כמחנה**, מה להלן בקול - אף כאן בקול.

קושי על תנא של הברייתא השנייה: ולהאי תנא דמייתי לה ממדבר, אי מה להלן חצוצרות - אף כאן חצוצרות?

תירוץ: תלמוד לומר (תהלים פא) **תקעו כחמש שופר ככסה ציון חזק** אי זהו חג שהחדש מתכסה בו - הוי אומר זה ראש השנה, וקאמר רחמנא שופר.